

88 CHRONICI TEMPLARIORUM

net, ac reliquos Christianae Reipublicae Principes, militibus templi peculiarem vivendi praescribat normam, regulam concinnet, annis omnino totidem, quot capita ipsi constituunt, expectandam.

BRIETIUS Tom. II. Lib. XI. Cap. II. &c.

GENEBRARDUS Lib. VI. &c. HENRI-

GNESIUS Lib. I. Dist. 4. Cap. 13. PA-

RISIUS Chron. ad hunc TYRIUS Lib.

XII. Cap. VII. VITRIACUS Cap. LXX.

ANNUS CHRISTI CIOCXIX.

ORDINIS II.

His temporibus Teutonum aliquis numero instructus famulatu laudabilia in suae gentis homines misericordiae opera edebat, cum nulla adhucdum instituendi cuiuspiam ordinis mente per suos majoribus, pollentes viribus junctim cum Hospitalis, templique militia bellum gereret, pro religione contra barbaros, debiliores alii domi nullam facile in suos Teutones venerandi Dominici Sepulchri gratia ex Europa venientes hospitalitatis exercendae occasionem negligenter, sicque praecelatum memorati utriusque ordinis institutum conjungeret, ut, quod non cogitaret modo, secutura post tempora ordo hinc B. M. V.

prodiret Teutonicus, veste atra superindita
cruce candidus.

PANTALEON *Lib. I.*

ANNUS CHRISTI CIOCXLI.

ORDINES IV.

BALDUINUS II. eo nomine Jerosolymae
Rex caeteros inter non dudum
institutam templi militiam praecclaris ornat
privilegiis.

PANTALEON *Lib. I.*

ANNUS CHRISTI CIOCXVII.

ORDINES X.

NONNULI hunc, sequentem alii confir-
mati Templariorum ordinis, attribu-
taeque Regulae annum statuunt, male quidem
neutri; sed hi communem Ecclesiae, pecu-
liarem illi gentis Gallicae, cui Pascha suum
orditur annum calculum cum Baronio secuti,
ut primum sequentis trimestre isti attribui
oportet, Gallorum a calculo sane parum
discedit Anglicus; Anglis enim non qui-
dem Pascha, verum dies vigesima quinta
Martii constanter annum ordiebatur; donec
sublato vetere calculo, annum a Kal. Jan.
cum Ecclesia reliqua inchoari suis edicto
publico A. C. CIOCXIV. praeciperet Carolus

30 CHRONICI TEMPLARIORUM.

IX. Galliarum Rex. Auctores Templariorum exitio coevi supersunt annum vero mutatum apud Gallos asseverantes.

BRIETIUS Prol. Par. II. Quaest. XXXIII.

*GUIDO in Clem. V. LADBEUS ET COS-
SARTIUS Conc. Tomo VII. sub Conc.*

Vien. NANGIVS contin. ad A. CIOCCCXII.

*PAGIUS Num. XI. ad hunc STREDOUS-
KIUS Lib. V. Cap. X. ad A. 972.*

ANNUS CHRISTI CIOCCXXVIII.

ORDINIS XI.

QUID seu scripto, sive per memoratos alibi nuncios Regi Balduino Divus Bernardus reposuerit, haud quidem in aprico est, istius tamen sedulitate factum credimus, ut Honorius II. Papa cogi Synodum excutiendo militiae templi negotio non indulgeret solum, sed juberet destinato in eandem, ceu Apostolicae Sedis Legato Matthaeo Albanense Episcopo Cardinale dicitur dies, quod regula innuit, in solennitate Sancti Hilarii A. C. CIOCCXXVIII. inchoatae militiae templi IX. quam quidem Du Mesnilius in Id. Jan. Ephemerides per Ungariam nostram usitatae in sequentem collocant, ut calculo usi Gallico scriptores ad annum praecedentem, nempe usque ad hujus anni Pascha duraturum retrahant eandem.

Qua quidem die Trevis in Campania, ut urbi Hugonis patriæ tale suo de Cive præberetur solatium, præter dictum Sedis Apostolicæ Legatum, Hugonemque ipsum, & postremos quinque illius fratres, Sodalesque in generalem totius Gallias Synodum conveniunt Archiepiscopi Raynaldus Rhemensis, Henricus Senonensis; Episcopi autem Ranckedus Carnotensis, Goslenus Suefionum, Parisiensis, Trecentis, Catalanensis, Laudunensis, Beluacensis. Abbates Vezeliacensis, non multo post Lugdunensis idem Archiepiscopus, & Sedis Apostolicæ Legatus; Cisterciensis, Pontiniacensis, trium Fontium, S. Dionysii de Rhemis, S. Stephani de Divione, Molismensis; præprimis Clarevallensis in Campania Gallica Divus Bernardus, ægerime suo coenobio per Cardinalem Legatum ab Urbe venientem detractus; Tum Magistri, Albericus Rhemensis, Fulgerius, alii expertes quoque literaturæ, sed justitiæ ac veritatis amantes; Comites Theobandus, ac Nivernensis, & Andreas de Bandineto Coram quibus postquam Hugo fundator instituti sui rationes edidisset, nemo omnium erat, qui non & has, & ordinem totum e vestigio approbandum, & confirmandum censeret: ut vero certa eis præberetur Norma negotium communi Synodi Sententia Bernardo datur Regulæ concinnandæ. Is igitur Hugonem Magistrum, & suos confratres particulatim de vitæ genere, domi, militiæ, secus agendi methodo diu, multumque per-

38 CHRONICI TEMPLARIORUM

contrarius duos ad septuaginta concinat Articulos *)

Divinum officium per belli, vel alia negotia si non audiant, orationem Dominicam certo numero recitandam. Recipiendos Fratres quosdam ad dies vitae, certum ad tempus alios. Pro uno illorum defuncto Missam offerendam quotidie per hebdomadam, Orationem autem Dominicam centies per adstantium fratrum singulos pariter Missa sub eadem iterandam. Dimensum victus cibi nempe potusque mortui, egeno detur, nullo non die, usque quadragesimum recisis oblationibus caeteris haecenus indiscrete sere hac occasione solitis fieri. Pro milite autem ad tempus obligato, si vita excedat, dimensum tale pauper habeat solida hebdomade.

Remanentium nulli fas facere quampiam oblationem particulariter. Divinum officium sedendo audiendum, non stando, soribus aequae, ac debilibus sic recitandas horas Canonicas. Cibum communiter in eodem Tri-

*) Quod S. Bernardus, ipsiusque scriba Joannes Michaelensis hujus Regulae Auctores, Regulam S. Benedicti prae oculis habuerint, ad excerptanda, quae viris militaribus congruere poterant, patet ex illis verbis cap. 12. *Aliis non diebus, videlicet secunda, & quarta feria, nec non & Sabbato duo, aut tria legumina, vel aliorum ciborum fercula, aut, ut ita dicam colla pamentaria omnibus sufficere credimus: & ita teneri jubemus, ut forte, qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Reg. S. B. Cap. 39.*

clinio, sed per silentes capiendum sub Sacra
lectione. Ter in hebdomade manducandas
carnes, nisi major adsit festivitas, Dominico
die remanentes geminum cibum habeant,
armigeris & clientibus sufficiat unus. Bini,
binive manducent aequalem, vel aequi-
pollentem habituri vini mensuram. Aliis
diebus duo, vel tres, sed e leguminibus
cibi sufficiant. Feria VI. nisi festum adsit
Solennius, semel duntaxat, caeteris extra
generale jejunium diebus, bis manducetur,
a cibo gratiae agantur semper, omnem de-
cimum panem Eleemosynarius in usum
pauperum tollat. Collatio summenda Ma-
gistri arbitrio; vesperi antequam eatur pro
Completorio, post quod petenda strata,
verum silenter, nec surgendum fatigatis
militibus pro Matutino, recitandas tamen
XIII. Orationes Dominicas. Victus (nisi va-
letudinis aliud habenda suadet ratio) sit
omnibus idem, & communis, nec liceat
immoderata uti abstinentia.

Vestes professis militibus sint candidae
indicio castitatis, non curtae illae, sed neque
justo longiores; famuli tamen non sint
concolores. Alba vestimenta remanentium
sint propria, qui pellibus agninis usuri
vetusta tribuant armigeris; optima cupiens
accipiat deteriora. Fiant ex proportione
corporum: servanda interim aequalitas panni
Curatori. Vetantur superflui capilli, rostra
quoque, ac laquei, res gentilium abomina-

biles. Singulo militi trias equorum sufficiat, nefas tamen eidem verberare armigerum gratuito servientem. Recipiendi omnino aliqui certum ad tempus cum equis, & armis, quorum dimidium relinquunt Ordini, si praestituto tempore ad sua Miles redire velit; si quaequam bello amisit, sumtu Militum Templi publico rependantur.

Promptus quisque iussa Magistri exhauriat, ne ejus injussu aut villam perambulet, aut vagetur solus; vel vero suis necessitatibus nitatur consulere; non equum, arma vel aliud alicui dare audeat. Fraena, & Calcaria non sint et auro, vel argento ac regmen in hastis, clipeisque nullum habeatur, neque conceduntur mala, & saccus cum firmatura: Litteras unde unde absque Magistri scitu nemo accipiat, neque glorietur de culpis suis, nihil rerum acceptet, vel certe acceptatum publicum sit. Manducariis equorum lineis, vel laneis omnes careant, haud exerceant mutuo Cambia. Nefas sit aucupium exercere cum rapaci volucre vel incedere cum Aucupe tali. Fera praeter leonem fors, nulla ferienda. Judicum sententis milites ubilibet obaudiant, & Regulae huic quoad res omnes deferatur. Non impugnatur, quo minus Templi militia terram possideat, & homines; cura aegrorum commendatur pervigil, quae necessaria tribuenda semper, neque mutuo fratres provocandi ad iram.

Recipiendi etiam conjugati, at sine amictu candido: si frater portionem in Bonis suam Ordini, dimidium pro alimonia conjugati relinquat. Sororibus careant; dein, neque communicent cum motis fidelium communionem. Posse quidem, et multa cautela e seculi militia recipi aliquos in Ordinem, modo probationem arbitrio subeant Magistri. Ad pertractanda graviora negotia in arcano quosdam tantummodo fratrum vocandos, haud omnes. Orandum cum silentio, & a temporariis clientibus, atque armigeris fidem jurisjurandi exigendam.

Rejiciendos ab Ordine parvos pueros, senes habendos semper in veneratione, neque destinatos remotiores ad Provincias fratres in cibo, potu, aliisque Regulae adstringi semper. Aequalitas victus servetur in remanentibus fratribus, qui decimis sponte per Episcopos concessis frui poterunt. Leves culpas teneantur Magistro profiteri, si hic prius deprehendat, gravius castigandi. Frater animo tumidus, neque patiens disciplinae, proturbandus ab Ordine, sed consilio Patriarcha. A Paschate, ad Cal. Nov. linea tantum utendum subucula; singuli nil inevitabilis urget necessitas, cubent seorsim, quorum lecticis iaccus, culcitra, & coopertorium creduntur sufficere. Aemulationem, invidiam, murmur, caeteraque talia modis, quae de scullerum oscula sive,

mater, soror, amita, vel quaecunque alia fuerit, vitanda summo studio esse statuuntur.

Istaec praescribit Regula, Bernardi utique opus, quae per Synodum approbata, per Joannem Michaelensem Scribam in instrumentum redigitur praefixo titulo: *Regula Pauperum Commilitonum Christi, Templique Salomonici*, & praefecto prologo, quo cum alia, tum praesentium speciatim Patrum, Militumque Templi nomina, tempus, locumque Synodi pro sui ratione temporis, unde & nos expressimus, satis accurate complectitur.

Bollandus inductu praecipue Mabillonii ambigam Bernardo deprehenditur plures quidem ob circumstantias reddere Templariae Regulae compositionem, quod in operibus Bernardi nulla ipsius mentio, & non desiderentur, plura longe serius, ac post Bernardi fata duntaxat, adjuncta visa. Appellatus per Balduinum Regem ut supra, designatus a tota Synodo in Ordinis negotiis, ad tradendam Militibus, certam vivendi normam, congregata, teste in prologo ipso Michaelense, fuit Bernardus, cujus sententiam praescripti, nempe Patres: *libera voce collaudabant*, at quam nisi Regulam, cum de Ordine duntaxat Militiae Templi, nec aliis rebus actum in Synodo, sed neque de alia Bernardi sententia, quam libera, ut praefertur voce Patres collaudaret, palam constat. *Exclusis enim Bernar-*

di modestia reliquorum operum congerie, ut majoris evadat auctoritatis, ubi publico Synodi, ac privato viri unius prodierit nomine; ut enim non sponte fortassis ejus concinnandae onus subierit Bernardus, sic e converso petentibus id ipsum & Regi, & Synodo repulsam dedisse non proditur, non scitur, quod turpis innobedientiae sit convincendus prius tantae vir sanctitatis illi, quisquis deinceps hanc Bernardo Regulam abjudicare perexerit.

Nobis interim satis sit, quod Institutum Militiae Templi hac in Synodo non perfunctorie, sua per Patres librarum statera praescripta fratribus alba vestis, Regula ipsa sive Bernardi, seu Michaelensis, vel alterius opus, mox a Stephano Jerosolymae Patriarcha, dein ipso Pontifice Honorio expetitam non difficulter nanciscebantur confirmationem.

LABBEUS, & COSSARTIUS *Conc. Tomi VI. Part II. TYRIUS Lib. XII. Cap. VII. VITRIACUS Cap. LXV.*

ANNUS CHRISTI CIOCCXIX.

ORDINIS XII.

Quod Hugo Magister remissis in Orientem caeteris fratribus, tum adhuc expetendorum a Christianis Principibus auxiliorum gratia per occidentem discursans summo nisu expetebat, Divus Bernardus

38 CHRONICI TEMPLARIORUM

scribit tam sermonem exhortatorium *) ad Milites Templi, quam dedicatorem ipsum ad Hugonem Epistolam: utrumque in eisdem legitur operibus. Institutum Militiae, vivendi, & militandi methodum satis celebrat, verum de talibus praeconiis jure dixeris illud, quod vel Eruditorum non pauci de Cyro Xenophontis, vel Carolus V. Imperator Lutetianum ad oratorem: non quales revera sint, sed quales esse debent Milites Templarii, operose asserunt esse; ac ordinis Pontificii pariter, ac Patriarchae probati suffragio, mox ingentis fama adeo quidem, ut Joannes Comnenus Orientis Imperator Latinis, Rajmundo Principi Antiocheno, ac Tripolitano Comiti, foedere illicatus, peculiare sanxerit cum Templi Equitibus, quorum augmenta, & auctoritatem toto Oriente jam tum satis praevidebat foedus.

*) Hic sermo exhortatorius factus fuit Anno 1131. ut constat ex Annis Vitae D. Bernardi, ut patet quibus membris ortus sui tempore Ordo Templariorum consisterit, ex ipso Sermone D. Bernardi Cap: 5. haec desumpta sunt: *Ille autem ut nihil faceretur, nihil commo-
dus & magis salutare, quam quod patri Sacrae
Templi Militiae venen dant, nisi scelerati, & im-
pii, raptores, & farrilepi, latrones, perjuri,
adulteri, quorum omnium concesso duplex locum
produit, dum eorum patria a malis civibus libera-
tur, & terra sancta, cui subveniant, de his
auxilio laetatur, sic utique Christus in Christianis
peccatoribus miseratur, facilius enim milites suos, ad
de adversariis infidelibus triumphet.*

S. BERNARDUS in *Prolog.* KRRIUS *sub*
Joanne Commeno.

ANNUS CHRISTI CIOCCXXX.

ORDINIS XIII.

DICTUS Magister Hugo Legatione arbitrio Balduini Regis, ad occidentis Principes subsidiorum gratis satis industrie, nec prorsus infeliciter defunctus, cum quibusdam aliis pils, & religiosis viris, ingenti pariter armatorum, sed destinatae Damasci obsidioni, nondum pari multitudine in Orientem revertitur.

PANTALEON *Hist. Joann. Lib. I. TYRIUS*
Lib. XIII. Cap. XXVI.

ANNUS CHRISTI CIOCCXXXII.

ORDINIS XIV.

MILITES Templi Regulae de praescripto viventes in continentia, cum quae vel ipsi aggregare poterant, vel Christiana liberalitas elemosynae titulo conferebant in agros, suosque bellum gerentes, ac pauperes, qui Jerosolymam veniebant, promississime expenderent, ab Ecclesiarum Praesulibus, & principibus laicis terras, prata, nemora, & materialia condendis necessaria coenobitis spontanea oblatione accl-

40 **CHRONICI TEMPLARIORUM**

piunt, conspicuisque auxeri opibus inci-
piunt.

MONTANUS ad annum praef.

ANNUS CHRISTI CIOCCXXXIII.

ORDINIS XVI.

CLADEM accipiunt Templarii omnes in-
terfecti praefo, quo per Sanguinum bel-
licosissimum Turcorum principem Fulco
Rex Jerosolymae victus est: quamquam
Hugo Magister seu prior, sive nova lega-
tione non exigua ab Occidente illi addu-
xerat suppetias.

PARISIUS Hist. in Henric. I.

ANNUS CHRISTI CIOCCXXXIV.

ORDINIS XVII.

ALPHONSUS IX. Arragoniae, ac Navar-
rae Rex dictus Hispaniarum Imperator te-
stamento regnum suum permittit Militibus
Templi, quive Domini Jerosolymae cu-
stodiebant Sepulcrum & Joannem pro-
curabant Hospitale.

SURITA Lib. I.

MURDOCH PRINCE
ROBERTUS BURGUNDIO *)

II. **MAGNUS MAGISTER.**

ANNUS CHRISTI CIOCXKVI.

ORDINIS XIX.

TEMPLARIS Milkis regimen suspicatur.
SCHURFFLEISCHUS P. I. Disp. XXXVI.
Num. XII.

ANNUS CHRISTI CIOCXKVII.

ORDINIS XXI.

TURCOS, qui Jordane trajecto Foeniam urbem evastant, accurrens cum federum, & Joannitarum nonnullis Jerosolyma Magister Templi Robertus cognomento Burgundio, sola sui adventus fama, Ascalonem versus reprimis, cum tamen victor miles praedae magis intenderet, ac persecutioni fugitivorum, hostis cognita per exploratores nostrorum dispersione, reversus novo superior praedio, victores turpem in fugam per loca saxis asperissima compellit; caesis utriusque militariae ordinis fortissimis

*) C. G. ARTOU pag. 89. relert libris primam mentionem 1140, ultimam 1148 in monumentis inventi.

40 CHRONICI TEMPLARIORUM

quibusque, ac nobilissimis, quos inter haec postremi nominis Otto de Monte Falcone fuerat, vir in quo nec stremmitatem desiderares, nec peritiam belli *).

PANTALEON *Hist. Joam. Lib. I.*

ANNUS CHRISTI CIOCKLVIII.

ORDINIS XXXL

TEMPLARIOS Crucis e panno rubro veste, pallioque praeferendae nota discretos ab aliis Ordinibus, sub, vel ab Eugenio III. Pontifice produunt Scriptores plerique, subdito, quo id evenit, anno: pauculi habent CIOCKLVI. Sed hi, & illi, quo loco, quive id actum omnino silentes, unus Sigonius ait anno praesente **): Rhemensis Decreto Concilii; nec male, si circumstantiae penitus excutiantur, ut Gallicae ordo foundationis a Generalibus Gal-

*) Sub Magistro Roberto Anno 1143 Coelestinus II. constitutione III, Fratres S. Sepulchri seu Templarios sub protectionem suam recipit, omniaque bona quae habebant Jerosolymis, Tyri, Ptolemaide, Antiochia, Troja, Brundisi, Beneventi ipsis confirmat.

**) Ab obitu hie annus assignandus venit: assignationis Crucis e panno rubro Templariis deferendae, cum Concilium Rhemense 1148. servatum sit, in quo Eugenius praesedit: Cave T. 2. fol. 223.

liarum Synodis, Trecenti confirmationem, ac Regulam, Rhemenſi Crucem accepſiſſe non ſine cauſa cenſendus ſit. Quod ſi ergo Rhemenſi utique debeatur Crucis collatio, annus itidem praefens trahi nequebit in dubium, quo ipſo Rhemis in Campania, Praefide Papa Eugenio, & praefente Divo totorum Bernardo celebratam ſummi Galliarum, & queis in rebus patriae omnino deferimus, Chronologi extra, praeterque ambages conſueverunt.

Templarii ſancti haecenus, pſi, ac digni laudibus, quas ipſis purpuratus ſcriptor ex vero circum ponit. Fundebant copioſam pro defenſione terrae ſanctae cruorem, cuius officii monebat ipſorum crux concolor, uti veſtium candor ad vitae innocentiam: illa octogona quale Joannitarum, non duplex, & quaſi Patriarchalis Ungharicae noſtrae ad inſtar, etſi hanc Hieronymus Romanus ſcriptor Ibericus Libro VII. ſuae Mundi Republicae ob oculos expreſſam ponat. Vexillo uſi bicolore albo, & atro Baucetur dicto, ut ſe Chriſticolis benignos; nigros autem, ac terribiles crucis hoſtibus, & Chriſtianae ditiois inuaforibus praefare noſſent: ob quas aliasque virtutes tantam a diſſitis etiam Chriſtianiſ experiantur liberalitatem, ut aegre inveniendae foret orbis noſtri Provincia, quae non ſuorum illos honorum participes reddiſſet.

44 CHRONICI TEMPLARIORUM

Nec singulares privati Nobiles, Proceres, Principes, Praelati auro eos ditabant, vel argento, bonisque immobilibus, vel plane Ordinem ipsum professi, haereditates integras adferebant. Numerus crescebat eoque, ut in conventu fratres essent plures trecentis, & istud non adnumeratis servientibus, aliisque vix recensendis. Aucto capitum censu, opes tamen non saltem nil minuebantur, quin per Asiam, ac Europam, sive ut vetustiores loquuntur citra, & ultra mare protendebantur tantopere, ut IXCI³. Manentia, *) sive ut alii VII. CICI³. Domus numerarent; Singulum illud par militi probe armato in subsidium Palaestinae, vel citra sui gravamen statuendo. Quadragesies mille insuper commendaturis fruebantur, non exsuccis illis, aut tenuibus, cum praecipuus conventus annua in reditu haberet aureorum millia centum sexaginta, plurimum accederet ex Fraternitatibus, Praedicationibus, aut etiam Artibus corradendi reliquis: sic exercitu, opumque affluentia Regibus effecti non impares, quin superiores, seris per-

*) Tradit Mathaeus Parisiensis ad Annum 1118 eorum possessiones tam citra, quam ultra mare adeo immensas fuisse, ut jam non sit in Orbe Christiano Provincia, quae eis locorum suorum portionem non contulerit, & Regibus divitiis hodie praesentibus sit. — — dein ad Annum 1244. P. 144. in Christianitate habuisse eos novem millia Manseriorum, seu habitationum cum certa Agri possessione.

multum, quod domestico supererat usui, abundique mittebant Jerosolymam, sed gemino annuatim auri milione, minus nequam, ut bello sacro surs non deesset nervus, ni divitiarum copia facisset inopiam virtutum.

Subeunte insolentia, spreta humilitate, obedientia primum negatur Patriarchae, a quo primo post institutionem Ordinis accedere beneficia. Ecclesiis Dei subtrahuntur Decimae, primitiaeque turbatis illarum possessionibus, templi Milites adeo prius cari, aestimati, accepti, molesti fiunt, & odiosi: Principibus imprimis sibi, statui publico, & communi Christianae Reipublicae tranquillitati ab eorum insolente potentia, & ambitione haud ex vano metuentibus. Hos, aliosque viros illustres fastu, aut injuria offendunt potius, atque cultu, submissione, officiis sibi devinciunt. Familiarum bona cum mobilia, tum immobilia rapacium instar Harpyarum occupare omnia nituntur. Regnis inhiant, Regnorumque provincias, aut emunt pecunia, aut emendicant prece, aut vi, & fraude involant, potentiorum amicitiam contempnunt, & foedera, & lites, ac jurgia, vel serunt, vel fovent. De opibus immensis dare petentibus aut renuunt, aut dant, ut plus accipiant; quam profecto viam quisquis init, pergitque, siue singularis persona, siue ordo universus, isque numerosissimus & devitiis, ac potentia florentissimus ad exitium pronus

46 CHRONICI TEMPLARIORUM

non vadit, sed currit; si tardius incurrit, mora supplicii gravitate pensatur. Palam haec facta in Oriente.

Damascum obsidione cingebat ingens Christianorum exercitus praesente, ut taceamus alios Ludovico Rege Galliarum, & admovenda instabat urbi vis ingenti defensorum terrore. Templarii ut orientalium rerum peritiores, susceptis primis oppugnandi partibus stationem loco castris, & urbi medio defigunt, clam cum Saracenis tres aeris corbes depacti, si Urbem praestarent salvam, & efficiunt, quod Rex caeterique nullo facto operae pretio ab Urbe recesserint, ipsique Templarii ex pacto tres quidem corbes pecuniae a Damascenis, at cupreae, condignam nempe mercedem proditionis, non argenteae, minus aureae, per contumeliam depensos, vellent, nolent acceptare coacti sunt. *)

*) Labet hic meminisse de hac proditione, quae habetur in Monastico Anglicano vol. altero edit. Londinens. 1671. ex M. S. Historiae Angliae Fol. 318. sunt autem sequent. *Anno Domini MCVII. Hoc Anno Conradus Imperator Alemanniae, & Ludovicus Rex Franciae una cum Regina sua Ilionora, & Theodoricus Comes Flandriae, multique nobiles, & ignobiles Franci, & Angli, Norm. & Britones: sed & multarum Regionum Viri, perire profecti sunt Hierusalem ad debellandum Paganos, qui non modicam sanctae terrae illius occupaverunt quantitatem, sed Christiani multis laboribus vexati, expensis perditis, nullam*

GÜRTLERUS §. 159. MIMENIUS Tit.
 Templ. Equit. Ord. PARISIUS in *Chro-*
nico. TYRUS Lib. XII. Cap. VII.
 VITRIACUS Cap. LXV. ZEDLERUS
 Tomo XLII. lit. T. voce Templ. Ma-
 gnæ Chronicôn in Syriacis Num. 143.

vel modicum, hac vice, reportaverunt triumphum:
 Nam propria temeritate, & Saracenas gentis in-
 dustria sepe ad nihilum deducti sunt. Rex autem
 Franciæ Ludovicus, cum non modico exercitu qui
 per terram venturum, obsedit Damascum & sepe
 ad deditionem coegit, interfecit de gente Pagana,
 qui excessi fuerant ad pugnam contra Chris-
 tianis reddenda esset, accesserunt Templarii, dicen-
 tes se primam habituram partem, ut omnes deinde
 in Communi Villoriam obtinerent statuerunt itaque
 tentoria sua inter Civitatem, & exercitum Christiano-
 rum, & cum hiis, qui erant in civitate Pagani prodi-
 tionis pactum inierunt, Cives igitur coram agnoscentes
 cupiditatem promiserunt eis tres Cados plenos Hi-
 sansis auris, si eos ab obsidione liberarent: de-
 dit itaque Christiani per Milites Templi, a Da-
 masco recesserunt, post modicum vero cum Templarii
 promissas a Civibus recepissent Cados, in eisdem
 non aurum auris, sed cupressos invenerunt, mi-
 ranteque astrigunt.

48 CHRONICI TEMPLARIORUM
EVERARDUS DE BARRIS

III. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI CIOCLIX.

ORDINIS XXXII.

GAZA vetus Philistaeae Pentapoleos urbs e Sacris nota litteris, diu deserta, jam e ruderibus resuscitata, donatur Templi Militiae, constructo in quadam illius parte castro fortissimo; Templarii qua propter non urbem solum, sibi creditam generose defendunt, verum & circumjectos hostes laceffunt sine intermissione, ut parta finibus Regni ab austro contra Aegyptum securitate, barbaro neque Ascaloni suae succurrere, neque nostros invadere, obstante, Gazensium vigilantia fas relinqueretur. Jussi tamen Templi Equites lentam Ascalonis juvare obsidionem; quibus apud Polonos revertens ab oriente Dux Henricus in Zagolce pago Nidam ad annum Templum cum Paroecia erexit dote addita perquam luculenta.

*CROMERUS Lib. VI. sub Boleslao Crispo.
PANTALEON Hist. Joan. Lib. I. TY-
RIUS Lib. XX. Cap. XXI.*

ANNUS

LIBER PRIMUS

ANNUS CHRISTI MCCCCL

ORDINIS XXXIX.

NICOSIAE in Cypro mortales ponit exuvias IX. Kal. Jun. e Templi militia Joannes de Montefordi, numerosis ad tumultum clarus prodigiis, & incorrupto diu corpore, ut ejus festivitas dicta in Urbe officio Ecclesiastico quotannis inceperit, coli. Qui ubi adjungendus merito foret. Beatus Everardus ex magno Templi Magistro, quod munus propria sponse ponebat, Monachus Cisterciensis, libro, ac ense futurus celeberrimus.

SARTORIUS Cister. Ta. XDX.

HUGO II. *

IV. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI MCCCCL

ORDINIS XXXIV.

PONITUR ad clavum equestris Templi militiae.

DUFRESNIUS Tomo III. sub voce Templarii.

* Hujus in Appendice I. nulla memoria in serie occurrit. C. G. Anton p. 27. ponit illum Praefectum ab anno circiter 1150 -- 1152, cujus nomen usque in Privilegio Joannitarum ad annum 1151. occurrit.

60 CHRONICI TEMPLARIORUM
FERDINANDUS *)
DE TREMULAY.

V. MAGNUS MAGISTER.
ANNUS CHRISTI CICLIII.

ORDINIS XXXVI.

OBSESSAM diu Ascalona, per quodpiam
muri foramen suggesta Templariorum quin-
quagena rota per hostem, nemo ut super-
esset, deletur; Christianis reliquis adeo con-
territis, ut parum abesset, quin obsidio re-
ligneretur. Bernardus, Imo Tremulayus Ma-
gister cum suis visa inevitabili urbis ruina,
aditu caeteris praeccluso, ut majoribus spo-
liis frueretur, solus XVIII. Kal. Sept.
turre sua admota, & muro subruto cuniculis,
robusto stipatus suorum cuneo irrumpit, fixo-
que in Urbis platea gradu, abaccurrente de-
fensorum multitudine concisis fratribus, sive
hic, sive praelio quopiam captur ab Aegy-
ptiis, ut quod semper alias adverti potuerit:
Non habet eventus sordida praeda bonos.

Rebus Jerosolymitanis sat adhuc prospere
decurrentibus, Haeis Princeps Aegyptus,
ut filium Noscredinum in id dignitatis pro-
vehere quiret, petiit Sacris Praefectum

*) Non Ferdinandus, sed Bernardus vocandus,
ut bene in contextu

Calypham Numinis loco cultum, dilectumque a suis; quos magis, ac principio crediderat infensos sibi expertus Habeis fugam adornat cum tota sua familia Damascum, sed per Templarios, caeterosque quos hi excitare studuerant Christianos infidiis cum integra Substantia excipitur. Cedit Templariis in sortitione Spoliorum Nosceditas audacia, bellique peritia tota Aegypto huc conspicuus, solo formidabilis nomine, torvo autem aspectu, *terrorem incutiens sine consolatione.* Dicitur apud militiam Templi demoratus, percepit jam & Romanis Litteris, & primis Religionis Salvificae rudimentis, quanquam summa expeteret Baptismum aviditate, sine hoc tamen Aegyptius ad mortem illum postulansibus LXCIO. aureorum Summa per Templarios venditur, atque injectis manicis, & pedicis ferrea in cavea super Camelis in Aegyptum relatus, inhumanis hostibus desideris minutissima in frustra conciditur, ac mordicis discepiur.

S. ANTONIUS *Par. II. Tit. XVII. Cap. IX.*
 S. I. PANTALEON *Hist. Joan. Lib. II.*
 TYRANUS *Lib. XVIII. Cap. IX.*

52 CHRONICI TEMPLARIORUM

ANNUS CHRISTI CIOCLVIO

ORDINES XL

NORADINUS Sanguinii filius percepta Manu-
nelis Comneni Imperatoris contra se ex-
peditione, Magistrum militiae Templi Tre-
mulsyem cum reliquis quos habebat, di-
mittit e Captivitate.

CYNAMUS *Lib. IV. Num. XXII.*

BERTRANDUS

DE BLANCHEFORT*)

VI. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI CIOCLVIII.

ORDINES XLI.

TREMULAYO vita functo succedit Noradi-
nus. Videns, quod Balduinus III. copias
reliquas dimiserit, nec nisi suorum pau-
cissimos retinuerit, quem tamen Blanche-
fortius Templi Magister, & sul deserere,
nullatenus voluerint; venit nihilominus &
hic Magister in manus hostium, & plures
viri Nobiles, postquam incurrens Noradi-

*) C. G. Anton p. 42. ponit hunc qua M
Magistrum ad annos 1154 -- 1165.

nus fratrum templi plerisque, cum nonnullis de Regis exercitu prostraverat. Haec in Oriente. Mauri ad Occesum imminabant Caltravae, pervetustae novae Castellae, seu Regni Toletani in Hispania ad Anam fluvium Ur: nec satis Templariis in praefidio constitutis animi ad defendendum, quia fortassis nec virium, arrepta per hos inimici ante adventum fuga, nutabat Urbis caesurae dispendio Hispania.

PANTALEON *Hist. Joan. Lib. II. SARTORIUS Cister. Tit. XLX.*

ANNUS CHRISTI CICCLIX.

ORDINIS XLII.

AALEXANDER III. Papa Templariis concessam ab Adriano IV. suo praedecessore Decimarum immunitatem confirmat, ne nempe has teneantur pendere a terris, quas vel manibus, vel impendiis certe propriis excolerent. *)

PALAVICINUS *Tomo I. Lit. C. voce Cister.*

*) Alexander III. constitutione 3 laudando Ordinem, & Institutum id praestitit.

88 CHRONICI TEMPLARIORUM

ANNUS CHRISTI CIOCLVII

ORDINIS XL

NORADINUS Sanguinii filius percepta Manuelis Comneni Imperatoris contra se expeditione, Magistrum militie Templi Tremulayum cum reliquis quos habebat, dimittit e Captivitate.

CYNAMUS *Lib. IV. Num. XXII.*

BERTRANDUS

DE BLANCHEFORT*)

VI. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI CIOCLVIII.

ORDINIS XLI.

TREMULAYO vita functo succedit Noradinus. Videns, quod Balduinus III. copias reliquas dimiserit, nec nisi suorum paucissimos retinuerit, quem tamen Blanchefortius Templi Magister, & sui deserere, nullatenus voluerint; venit nihilominus & hic Magister in manus hostium, & plures viri Nobiles, postquam incurrens Noradi-

*) C. G. Anton p. 42. ponit hunc quoque Magistram ad annos 1154 -- 1165.

nos fratrum templi plerisque, cum consiliis de Regis exercitu prostraverat. Haec in Oriente. Mauri ad Occasum imminabant Calatravae, perventuras novae Castellae, seu Regni Toletani in Hispania ad Anam fluvium Ur: nec satis Templariis in praesidio constitutis animi ad defendendum, quia fortassis nec virium, crepta per hos inimici ante adventum fuga, nutabat Urbis castrae dispendio Hispania.

PANTALON *Hist. Joen. Lib. II. SARTORIUS Chron. It. XIX.*

ANNUS CHRISTI CXCCLIX.

ORDINIS XLII.

ALEXANDER III. Papa Templariis concessam ab Adriano IV. suo praedecessore Decimarum immunitatem confirmat, ne nempe has teneantur pendere a terris, quas vel manibus, vel impendiis certe propriis excolerent. *)

PALAVICINUS Tomo I. Lib. 6. vocis C.
Ann.

*) Alexander III. constitutione 3. laudando Ordinem, & Institutum id praestat.

CORUNT in foedus Ludovicus Franco-
rum, & Henricus Angliae Reges iis legi-
bus, ut Margarita Aleteaue Franci filiolar,
desponsarentur filiolis Angli Henrico atque
Richardo; controversa vero in Caesortium,
seu de Gisortio in Normannia superiore trans
Sequanam, & de Neasle Castella servanda
Templariis crederentur eousque, dum me-
morata desponsatio rite peragatur, tum non
nisi Anglo consignentur. Queis Sacramento
firmatis Francus, & filiolas tradit Anglo, &
Castella Roberto de Pyron, & Fostes de
Sancto Homero Templariis, queis praesen-
tibus, & videntibus Anglus Margaritam
desponsat filio Henrico, cunas licet egressi
nondum forent, adstante ultra duos nunc
dictos, tertio etiam templi milite Richardo
de Hastings, qui quod mox Castella tra-
diderint Anglo, Francia omnes tres de-
pulsis, amice in Anglia suscipiebantur, au-
gendi regis liberalitate, opibus, honoribusque.
Eorum Richardus, & Fostes cum nonnullis
aliis utriusque ordinis proceribus profecti
ad Thomam Canthuariensem Archiepisco-
pum, ipsum Regi reconcillare, & que
habebantur in controversia componere ni-
tebantur. Observandum interim Fosten de
Sancto Homero dicti apud Gallos, Belgar-

que, Latinis autem de Sancto Audomaro,
ut eadem cum Goufreo Hugonis Fonda-
toris præcipuo Collega gentis sanctæ haberi
possit, imo debet.

HOVEDENUS Par. II.

ANNUS CHRISTI MDCXXIII.

ORDINIS XLVI.

PTOLEMAIS, Accaron Philistæe Pensa-
poleos Urba olim, jam, jam Accre vel
Accon dicta, & per Balduinum tertium
militiæ Templi donata, muniter amplius
a novo Rege Jerosolymæ Amalrico.

SCHEDLIUS Actæ VI. folio CCXXVII.

ANNUS CHRISTI MDCXXIV.

ORDINIS XLVII.

PLURES Epistolæ, quas Blanchefordus
Magister & Goufreus Fulcherius Do-
mus Jerosolymitanæ Præceptor ad Ludo-
vicum Galliarum Regem per hæc tempora
dederint, supersunt in gestis Dei per Fran-
cos, ex Pauli Petavii editæ Bibliotheca,
quarum binas Magistri hæc in locum re-
ponimus. Priore Reynaldi Antiochiæ prin-
cipis captivitatem, & Balduini III. fratris
pro Domino Dei excubiis mortem deplorat.

opem ad propulsandas Principatus Antio-
cheni calamitates exorans. Altera Guliermum
Donnerum commendat pro consequenda ju-
sticia contra suae ditionis inuasores, dum is vi-
fendi gratia Dominici sepulchri abesset in Pa-
lestina. Medio tempore Gilbertus de Laci
Praeceptor fratrum militiae Templi per eam
plagam, suscepta cum aliis nonnullis ex-
peditione Tripolitana profligat Noradinum.
TYRIUS Lib. XIX. Cap. VIII.

ANNUS CHRISTI M C I C L X V .

ORDINIS XLVIII.

SYRACONUS fugati Dux Noradini gemina
subigit Castra; unum Agri Sydonii, trans
Jordanem pro Arabiae finibus, alterum, quo-
rum istud curae, ac defensionis suae credi-
tum acerba morte luunt Templarii duo-
decim Amalrici Regis jussu appensi patibulo,
qui praepropere deditioe non parum ex-
arserat. Ternas hoc anno Magistri ad Regem
Epistolae in Galliam. Prima expeditionem
suam, & Amalrici Regis in Aegyptum, ac
redditam huic validissimam Berbesi Urbem,
etsi xxxc. viribus nixam declarat, deso-
latam vicissim incursionibus Paestinam, Pan-
esdemque totius Regionis munitissimam Tur-
cis proditam, Regem Amalricum defen-
dendis, & servandis Antiochiae, Tripoli,
Jerosolymae, tum expugnandae Babiloni
Aegyptiae imparem, subsidiis opus habere

prævalidis; Tūc in id frōm quōpiam
 significat. Altera Epistola plorativa continet
 super plagæ Antiochenæ desolatione, quæ
 audita retraxerit ab Aegypto Amalricum,
 atque hanc fratrem Galtherius ferre ad Re-
 gem iussus Ludovicum, cui gratiæ dicun-
 tur in Epistola tertia pro beneficiis in Ful-
 cherium fratrem, totamque militiam Tem-
 pli sane luculenti; infirmanturque Antio-
 chizæ res eoque fractæ, atque collapsæ,
 ut Imperator Bizanti collectis eam sibi ven-
 dicare studeat viribus, venturusque auxiliari.
 Ac in his quidem litteris Blanchefortius
 scribit se: *Pauperis militiæ Ministrum ho-*
mitem.

Vice versa in binis aliis Procuratores
indignum Gaudedus Fulcherius. Prioribus
 exaggerata itidem Oræ Antiochenæ deso-
 latione denarat, qui mense Quintile Rex
 Amalricus, & Blanchefortius Magister cum
 caeteris regionis proceribus Aegyptum in-
 gressi Syracorum Ducem Nordini Berberid
 obsederunt, fixis sub mensis exitum ibi ten-
 toriis, quos ut inde facillius detraheret No-
 radinus, coactis undique copiis Castellum
 Harenc nomine pro ipis Antiochiæ, Ale-
 plaque firmis sibi oblatum simul
 oppugnabat non perfunderie, in quos
 prorumpentes Princeps Boemundus, Co-
 mesque Tripolitani, primam victores Cap-
 tivitatem incurerunt, & ipsi, amisso Castello,
 Antiochia obsidione cincta, & nemine am-

plius qui resistat, occurrente; Templariorum fratrum quod aliae Literae continent, fortissimam interuisse Sexagenam, si etiam eorum clientes, & Turcopoli non annumerentur. Patere Antiochiam, Patriarcham unum sibi constantem res belli, & defensionis curare; Per Regem, partemque militum Templi alteram a Kal. Sext. cinctum Berbesii Syraconum teneri, nuncios alios haud expectandos, quod Rege, Magistroque hanc ad Urbem absentibus, probi homines alii dimitti nequirent. Sed demum fatali Christianorum casu, etiam Blanche fortius militiae Magister vir caetera religiosus, & timens Deum cum aliis multis, subit hostium manus, & potestatem.

TYRIUS *Lib. XIX. Cap. XI.*

A N D R E A S
D E M O N T E - B A R R O
VII. MAGNUS MAGISTER

ANNUS CHRISTI CIOCLEVI *)

O R D I N I S X L I X .

BERNARDORUM Domini Montis-barri, & Humbagae filius, Abbatis Clarealesis

*) In serie Append. I. C. ponitur jam ad a. MCLXV. Idem apud C. G. Anton p. 54.

Avunculus, unus e primis novem militiae fratribus, summit Ordinis gubernacula, cum plures horum exitum ab Aegypti tulissent Soldano, alii opera Regi Amalrico addicta persequerentur fortiter Syracorum. Gaudredus, superius memoratus Fulcherius Eucharisticae caeterum litterae Ludovicum ad Regem jungit Annulum per sacra loca eodem singillatim contacta circumlatum, beneficiorum & ipse haud immemor, quibus in Galla praesens liberalitate Regia se affectum norat.

PANTALON *Hist. Jean. Lib II.*

ANNUS CHRISTI CIOCLIVII

ORDINIS L

CONSCIT patris Regis cum Gerberto Ascalito Magistro, per quod Joannitis capiendum adduci debebat Pelusium Templarii, etsi amico Aegyptiorum Regno vim inferre diu multumque tergiversati, Amalrico tamen Regi adesse non omiserunt delapso medios in hostium cuneos praelii tempore, vitae aut libertatis discrimine praesentissimo. Triceni e Christianis milites circumfusos Regi barbaros adorsu tantillum laxant spatii, ut quindecim inclyti templariorum Heroes penetrata depressissima Turcarum acie Regem eorum nemini agnitum periculo feliciter eriperent.

63 CHRONICI TEMPLARIORUM

PANTALEON *Hist. Joan. Lib. II. SARTORIUS*
Cyrcita. Tit. XXV.

PHILIPPUS DE NEAPOLI.

VIII. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI CIOCLXVIII.

ORDINIS LI.

QUIPPE Nespoleos in Syria Dominus, confidet ad Clavum Templaris militiae, subinde proprio beneplacito dimittendum.

DU FRESNIUS Tomo III. sub voce Templarii.

ANNUS CHRISTI CIOCLXX.

ORDINIS LIII.

THORO Armeniae Principe vita functo sufficitur per Proceres Regionis Thomas nepos ex Sorore, sed ejicitur per Melierum Thori fratrem, Turcis a Noradino sumptis in Auxilium, quorum amicitiam Christianus ipse colere pergebat, maximo nostrorum, & militiae Templi, quam professus fuerat, detrimento; ut primum enim sese compotem videbat potestatis, Confratres Templarios principatu suo ejectos

insuper omnibus exiit, quaecunque in Cillicia possidebant, captosque hinc inde Christianos turpissimo lucri studio Turcis vendebat.

* *TYRIUS Lib. XX Cap. XXVIII.*

O T T O *)

DE S. ANCTO AMANDO

IX. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI CISCLEXX.

ORDINIS LIV.

MARESCHALLUS primum, dein Bodicularius Regni Ierosolymitani, contempta demum secularium curarum vanitate miles Templi, & Magnus Ordinis Magister.

DU FRESNIUS Tomo III. sub voce Templarii.

ANNUS CHRISTI CIOCLXXIII.

ORDINIS LVI.

TEMPLARII prope immensis ditati opibus, Decimas Patriarchis pendere abnuunt, gratiam contra eisdem Sedis Apostolicae, ac Pontificum Romanorum protectionem in-

*) Seu Odo.

62 CHRONICI TEMPLARIORUM

certum qua arte nati, sed & caedibus, grassari incipiunt mature.

Erat in Phoenicia non procul Antarado Episcopali Urbe populus Assisinorum nomine, densa cum suburbanis Castella & LXCIO. capitum numerans. Magistrum eligi non succedere suctum Senem nominant, obedientes adeo, ut vel cum supremo vitae discrimine imperia ejus exhauriant. Sicam is porrigat, in annos extendunt nullo periculi metu occultam industriam, quoad designatum ab eo caput, confodiant. Hic inexhaustum pertinacissimorum Sicariorum Seminarium, hinc in alios ejusmodi lurcones nomen Assisini. *) Senex hic conspicuis animi dotibus insignis, evoluto Sacro Novi Testamenti Codice, ac Alcorano forte in manum sumpto Mahometis Pseudoprophetae vanitatem, ut forex se

*) Assassini quorum multoties Scriptores Historiae meminerunt Masulmannorum secta erat, dicti BATENI. seu CARMATIAMI (sub hoc Nomine noti sunt) latitabant, & ex occulto vitae Principem insidiis straxerunt, & complures interfecerunt, quia eorum saevitiam effugere potuerint. Quis vero Batenis istis non alia erant arma, quam pugio in sinu vulgo Hassias eorum lingua dictus, nostri Scriptores Assassini derivarunt, nec non Assassinorum principem, senem Montis dixerunt, nomen, quod ipsi in Arabia tribuebatur ad litteram interpretantes:

prodit ipse, nullo deprehendit negotio, animum simul Religioni Christianae addidit, & hanc aspectu cum suis se velle misso Afflicto ad Regem Bohadello Legato recepit, modo templi militum sibi annuum bis mille aureorum Tributum Christiana ex Charitate, nec Christiano populo relaxare in animum inducat. Templarii nempe soli possessam ab Assisins plagam pluribus distinctam vallibus involare ausi, eo ferocem caetera populum adgere, ut illud triburi sponte subiret.

Amalricus Rex talem sibi gratulatur, & Legationem, & cum eadem Religionis Christianae augmentum, non facili saltem annuit, verum etiā tributum fors Templarii nolint relaxare, de suis id redditibus prompte constituit supplere. At Legatus accepto Regio itineris Duce, iter ad Senem remetiens, nec a finibus suis procul distans, irruente stricto ferro quadam ex insidiis Templariorum manu incensus quod nil mali metueret, a Galtero de Maisnilio Equite, monoculo illo, & viro nequam neque discretionis habente aliquid, cujus nempe Spiritus in naribus ejus, confixus occumbit; Templarius caeteris saltem superioribus certe non inscius. Motus ut par erat: Amalricus Rex audito suorum consilio, Secherum de Mameune, & Godeschalkum Turbotum viros nobiles, peculiariterque delectos gemit ad Magistrum Ortonem, Justitiam de

Galtero Juris, gentium violatore, ac laesae
Majestatis petituos.

At reponit Otto, injunctam Galtero
Romanum ad Pontificem prope diem mit-
tendo poenitentiam, inhibere Papae no-
mine, ne quis violentas in eum manus in-
jicere audeat, pluribus adjectis, quae ab-
undans in eodem Superbiae Spiritus dicta-
bat. Profectus igitur Sydonem ea de Causa
Rex, Magistrum, Galterum, Fratrum mi-
litiarum Templi alios ibi deprehendit, homici-
cida quidem vi Domo Templariorum ex-
tracto, & in pedicis Typum securiore pro
custodia misso, atque hinc secuta irrepara-
bilis totius Regni ruina. Rex quidem apud
Assisinum etiam Senem probata innocentia
quid acturus fuerit, si vixisset diutius, re-
liquit incertum; dicitur tamen missis ad
Reges, Principesque Terrarum nuntius,
morbo feliciter evicto rem diligentius fuisse
pertractaturus.

TYRIUS, Lib. XX. Cap. XXXI.

ANNUS CHRISTI CIOCLXXVII.

ORDINIS LX.

TEMPLARII Balduinum IV. Regem, qui
expeditionem Tripolim versus cum copiis
adornabat, sequuntur Saladinus e converso
Damasco Jerosolimam profectus, manuque
non prorsus magna, ad Ramam, seu Ari-
mathiam

mathiam exceptus a dicto Rege Balduino, ac Templariis ductu Ottonis Magistri militibus, Crucis praesentia Dominicae animatis profigatur non sine confusione cura suis pene omnibus ferro, vel praeterlabente flumine haustis, totus ipse cruentus Damascum reverteretur. Primae victoriae partes Ottoni Magistro merito tribuuntur, fortissima cum suis edita pugna, gaudio tamen perbrevis; Etenim Otto Tripolitano cum comite obvium quendam plagae Sydoniae collem ascendit, laeva labente flumine, maximam in dextra planitiem hostium castris implentibus. Excipiunt hi Ottonem, hominem, quaeis Elogiis effertur, nequam superbum, arrogantem, furoris spiritum habentem in naribus, nec Deum timentem, nec hominis ullius reverentem, damnaque multis asserentibus authorem, quod res Christiana in oriente casu eo accipiebat non exile. Castrum quoddam ejus plagae, quam Regum liberalitate militi Templi sibi vendicabat; consummata sui structura Ordinis Fratribus defendendum creditur, qui tamen vitatis maximo studio velitationibus, summae rerum parum sane, vel certe nihil proficuis munimentis se continebant suis, neque prodibant facile, hostile obsidium quamvis in horam non sine metu, ac terrore praestolantes.

Quantum vis vero statutum Ordinis probe nossent, per quod captivos secus, ac ob-

latis cingulo, & pugione redimere vetabantur, accumulatis tamen legum suarum transgressionibus, id quod ipsis rogatus objiciebat Saladinus, magnum pro nonnullis templarii offerunt auri pondus: verum hoc rejecto Saladinus captum ab ipsis repetit, nepotem, si vice versa velint dimitti Magistrum, dimittendum e vestigio; si non hic ipse dictum redemptionis obtendisset morem, gravi cum contradictione, ac certissimo vitae quod in carceribus utique morte naturali vel toxico adiit, exitio.

Philippus Flandriae Comes non absque Principum, & armatorum comitatu Palaestynam ingressus, Templariis plus justo quoad Regni negotia sibi juris vendicantibus, simulate coorta revertitur, quo a Principe invitabatur, Antiochiam.

TYRIUS *Lib. XXI. Cap. XVIII. &c.*

ARNOLDUS DE TOROGGE

X. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI CIOCLXXVIII. *)

ORDINIS LXI.

Intro militiae Templi gubernio cum aliis nonnullis legatur Balduino IV. a Rege An-

*) In Appendice I. p. ad An. MCCLXXIX. G. G. Anon p. 78. ad A. 1186.

nochtiam, cujus Princeps Hermannus reiecta legitima Coniuge Theodora Imperatoris Constantinopolitani Nepte, Sybillam sibi adjunxit Concubinam, ut majoribus hinc facile oriuris in commodis congruus maritus poneretur obel. Inter ceteros autem Templi milites, hoc tempore precipue memoratur Guido S. Galleini ex Montis Pessulani Domino Cisterciensis Monachi per suam agnominem nepos.

PANTALEON Hist. Joan. Lib. II.

ANNUS CHRISTI CIOCLXXIX.

ORDINIS LXII.

TEMPLARIJ superbie adjungunt violentiam, & atrocitiam, cum ut supra distem Ecclesiis Decimas, & primitias negarent, quare ad Episcoporum querelas per Alexandrum III. Papam in undecimo Occumenico Concilio, Lateranense tertio vetantur Templarij a vi Juribus episcoporum inferenda, & recipiendis e manu Laicorum decimis, statuitur tamen fidelium mortuorum communiore, qui violentas Equitibus Templi, vel Hospitalaribus, aut Clericis, & Monachis manus injicere fuerint ausi. Septem millia Conventuum Templaris fuisse de Magno Belgii Chronico non bene summar, quod nos suo loco.

LUPUS Vol. III. Tomo VI. ad Can. LX.
Gregorii VII. Conc. V. Rom.

ANNUS CHRISTI CIDCLXXX.

ORDINIS LXIII.

CASTRUM ad Vadum Jacob quo loco nempe hic Patriarcha colluctatus est Angelo Jordanis pro ripa froenandis militum Saladini procurfionibus, struxerant validissimum Templarii, totis suorum viribus cingit hic hostis, & qua fortissimorum militum robore, qua machinis admotis expugnat, fratres ejus defensores, qui qui poterant apprehendi genere crudelitatis hactenus inaudito, ferris medios disseccari curat.*)

SARTORIUS Cister. Tit. X.

ANNUS CHRISTI CIDCLXXXII.

ORDINIS LXV.

TEMPLARI, caeterique milites Afiatici, Francum, Anglumque Reges inerpellant, ut in suppetias terrae Sanctae accurrentes, Regni Jerosolymitani negotia exigant ad

*) Inferendos Annus 1181. quo Lucius III. Equitibus Templariis confirmat donationes, a Godofredo I. & II. Ducibus Brabantiae factas.

arbitraria summa cujus Gubernacula Baldui-
nus regio alioquin laborans morbo sat,
superque fastidiret.

AUCTUARIUM Agric. ad Ann.

ANNUS CHRISTI CIOCLXXXII.

ORDINIS LXVII.

DISSIDIIS Regem Balduinum inter, &
Guidonem Cognatum gliscentibus, ne quid
detrimenti res in oriente Christiana exinde
accipiat, Arnoldus Magister, cum Patriar-
cha, & Hospitalario Prolemaide ubi Princi-
pum agebatur Conventus Regem Accedens
supplex obsecrat Guidonem, recipi in gra-
tiam, cum vero incassum se egisse videret,
non comitio saltem, sed & Urbe cum in-
dignatione abistit, ut Balduinus Jure &
praecipitantiâ; Regiaeque contemptu Ma-
jestatis contra eundem quereretur, sed blan-
dius cum ipso Collegioque adum unde ruen-
tibus in pejus regni rebus, praeter gemi-
nos istos ordinum militarium Magistros,
& Guilielmum Tyri Archiepiscopum, con-
siliis vix aliquis adhibetur, cum autem cen-
ferent, orandam per Legatos ab occiden-
tis Principibus operi, cogitur Principum
Conventus ipseque Arnoldus cum Joannita,
& Patriarcha Heraclio nominatur, qui Lu-
cium III. Papam, Imperatorem Fridericum,
Philippum Francorum, Henricum Angliae

708 CHRONICI TEMPLARIORUM

Reges, adeat. Appulsi in Siciliam Legati,
ac tantisper quoad ulterius liceret, profici-
scisci, Gulielmum apud Regem demorati,
Pontificem accedunt, cujus svasu Philip-
pum dum perunt, & Galliam, Arnoldus
exuta ingenti Sociorum luctu mortalitate,
Veronae sepelitur, Venetae Urbe ditionis.

PANTALEON *Hist. Joan. Lib. II. TYRIVS*

Lib. XXIII. Cap. I.

G E R A R D U S

DE RIDEFORD

XI. MAGNUS MAGISTER.

ANNUS CHRISTI CIOCLXXV. 7)

ORDINIS LXVIII.

E. FLAMMINGO, & Regis Jerosolymitani Seneschalo; sed quales hae tum dignitates, paucissimis ut credimus constabit. Exitum juvenculi Regis Baldvini V. visum tamdiu celare, quoad Genitrix Sybilla Principum suffragia, & Procerum Marito suo Guidoni, ut in Regiam dignitatem sublevari possit, emerceretur; illud consecuta, susceptis a seere praegrandi, nihilosecius a Ridefordio, cujus fidei ac

*) In Serie Append. I. 10. ad A. MCLXXXVI. C. G. Anton. p. 91. Sgit illius electionem ad annum 1184, necem ad 1189.

vigilantiae credita fuerant, regis insignibus Corona, Sceptro, aliisque Guidonem Regem Jerosolymae eo adhuc inaugurari die curat, quo filius ipsius Rex Balduinus terrae tradebatur, violenta, ut plurimis creditum, morte consumptus.

Quo quidem facto summi aeque offensi, ac infimi, quin audita in Regem, Templique milites convitia: esse nempe venales istos, vendito dudum hostibus Aegyptiis Cliente, ac supplice Noseredino, traditis hosti praesidiis nonnullis; jam & regni captare arbitria, Cymelia Regni vaenum exposita, quin fas, fidemque prostitutos plus offerenti. Amplius caeteris moveretur Raymundus Comes Tripolitanus, diu spe Regni lactatus, taliter elusus, ut in Guidonem, throno modo proturbari valeat, nil nefas existimaret ardens vindicta, clamitaret pariter ultra memorata convitia, Damascum aere venditam hosti per Templarios, quos Saladinus mormolatis, quas cum ipsis habebat induciis, pungere inchoat, ut verbo, scriptoque fidem illi praestitit Tripolitanus.

Possidebant Templarii munimentum trans Jordanem foecunda in plaga, vitaeque media perquam copiosa Jerosolymam suppeditare sueta, cui Saladinus greges aliquot Camelorum, equorum, boum, asinorum impelli curat, iussis etiam abesse pastoribus sinendos oberrare; atque sic fructus, gramenque Templariorum absumpturos, quod

non ferendum ratus moderator muniminis Raynaldus valida erumpens manu, neque iumenta solum dicto impellit fortalino, verum & circumjectos adoritur Arabes, quasi vero ii armenta immiserint pascuis Templi, quorum vim opponentium caedit capitque non paucos, exustis quoque pagis aliquot, quasdam eripit arces. Quelli haec Arabes Saladino efficiunt, ut is Templari militiae violatas, velut praetexebat ob inducias bellum indiceret e vestigio, nec referentium admitteret excusationem; ignaris haec a Raynaldo patrata caeteris, quin ipsas damni offerentium reparationem praeces aspernaretur.

Offa haec oportuna Saladino e nostrorum dissidiis commoda sua captare gnaro, & alioquin belli ansam; & occasionem aucupanti. Addicit in exitium Templaris militiae Societatem Tripolitanus, Aere, com meatu, armis e clacularia Jurisjurandi religione adfuturus, vqueis animosior Saladinus fatale rebus orientis christiani bellum aggreditur. Robertus idcirco de S. Albano miles ab Anglia Templarius bonus is, at hominum deterrimus, nullius Religionis, conscientiae, honorisque, magnitudine virium Saladini rem nostram omnino ratus proterendam, ad hunc non absque horribili crimine se recipit. Offert operam in Christianos, quibus paulopost cum Jerolyma sua exterminium immineret, daturum

pollicitus nomen se Religioni Mahometanae, ut ceterior tanto sit securitas fidelitatis.

Accepta oblatione Saladinus, neptem insuper suam robustioris vinculi gratia dat perfido cum valida militiae manu, qua causatis horrendis per Palaestinam stragibus, copias tripartito dividit, dumque alii Regionem Samariae interjectam, ac Jerichum evasant, cum tertia duntaxat parte suorum appropinquat Jerosolymae, erumpentes portis hostium oculos non magno licet numero miles, civisque proditorem incautum majore militum exuunt parte, fuga servatum, ne debitam tantae proditioni a victoribus acciperet mercedem.

HEROLDUS *Lib. I. Cap. III.* VIETROVSIUS *Tomo II. Lib. IV.*

ANNUS CHRISTI CIOCLXXXV.

ORDINIS LXIX

TRIPOLITANUS conjunctis cum hoste viribus innumerabili fere stipatum exercitu Saladinum per Galilaeam, secus Nazarethum ducit Prodomaldem versus, possessam, ut alias diximus nunc defensam a Templariis. Horum Magister Ridesfordius fratribus plus LXX. comitatus, ac incaute progressus Urbe, Hospitalarius pariter decade suorum unica cinctus, dum de Castro suo

Belvoir rediret, conjuncti, per insidias Saladini penes Casalén Roberti praeciso utrobique reditu intercluduntur. Etsi vero non ultra cxx. adessent iis commilitones, inaudita nihilominus audacia xcix. Saracenorum & resistunt validissime Kal. Mai. & plurimos concidunt, at & ipsi non victi, sed pugna lassii pene universi cum Hospitalario Magistro intereunt, dum Ridelfordius, ac pauci quidam in Urbem Ptolemaidem elaberentur.

Evenit hac pugna, ut Jakellinus de Mailliacó Gallus natione, Turonensis patria, professione miles Templi, amissis fratribus, & comilitonibus unus numerosissimo ab hoste cingeretur, nec invitatus deditioi vellet consentire. Sed repugnans & mori pro Christo haud veritus, telis, lapidibus lanceis opprimitur, cum magis caesorum per se hostium cadaveribus ac ensibus, armisque superstitum, & circumstantium retentaretur a fuga. Quod vero Equo, & armis usus sit candidis, Turci Divum hoc habitu Georgium militasse, saltém pingi solere gnari, jactabant peremptum a se militem ingentis armaturae, qui tantopere Christianos propugnabat. Stipula granis excussis relicta per messorum erat e loco, ac multitudo Turcorum tanta, ut resolutus in pulveres Campus nulla messis indicia monstraret. Nonnulli superjectum fortissimi viri exuviis pulverem suis inspergebant vertici-

bus, roboris se futuros ita participes rati, imo repertus qui absissa viri genitalia refer-
 varit, ut vel mortua membra si queant vir-
 tutis tantae suscitarent haeredem.

Prolomaidem caeterum, impulso aere
 campano, quatenus plebs missae Sacrificio
 accurreret, validissimus cingit hostium exer-
 citus, ut Templarii mox animum despon-
 disse viderentur; cum vero & ii, & populus
 Sacris in Templo adesse crederentur, omnes
 Turci scalis moenia transcendere conituntur;
 verum Templarii occulta quadam erumpen-
 tes porta incensis papilionibus exarmatam
 calonum turbam conficiunt, quorum perter-
 ritus clamore Saladinus, & suos a muris re-
 vocat, & viribus totis occurrit victori, de-
 speratus hic Tripolitanus mutata veste, ac
 faciem larvatus Robustissima Turcarum le-
 gione Templarios adortus irrumpit, ut Ma-
 gnum, si occurrat, Magistrum prosterneret;
 Ridesfordius tamen agnito Religionis suorum-
 que proditore congressum cave declinans
 rem cum suis adeo gerit generose, ut exi-
 guo suorum impendio c. Turcorum xv.
 conficeret, quare Saladinus spe urbis vi ca-
 piendae posita, jubet Tripolitanum reconci-
 liationem ut cum Rege, Templariisque si-
 muler, atque sic illos majori afficere studeat
 detrimento.

HEROLDUS *Lib. I. Cap. I.* VSTRIACUS
Cap. XCLX.